

Közgazdász

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

III. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM.

Ára: 30 fillér

1961. SZEPTEMBER 26.

Fűzzük szorosabbra a KISZ és a nevelő tanárok kapcsolatát!

Nevelőtanári értekezéslet

Szeptember 15-én az Egyetemi Tanács és a KISZ-bizottság határozata alapján nevelőtanári értekezéslet zajlott le a tanács-teremben.

Az értekezéslet Meisel elvtárs nyitotta meg. Bevezetőjében megállapította, hogy a hároméves múltra visszatekintő nevelőtanári intézmény létrehozása célszerű volt, évről évre javuló eredményeket érünk el. Olyan forma ez, melyben a tanárok szívesen vesznek részt és ez biztosítja az eredményt.

Meisel elvtárs ezután a nevelőtanári munka időszerű feladatairól beszélt. Elsősorban említette a II. évfolyamon folyó nevelőtanári munka jelentős visszaesését az I. évfolyamon végzett munkához viszonyítva. A II. éven a nevelőtanári munka jellege átalakul, követelményei megváltoznak. A csoportok már önállóbbak, megszokták az egyetemi életet, kialakult közösségi életük, túl vannak az első vizsgákon stb. Ezen megváltozott körülmények között az önállóságot elősegítő módszerek a fontosak. A II. évesekkel foglalkozó nevelőtanárok egyik legfontosabb feladata ezekhez a megváltozott viszonyokhoz való alkalmazkodás.

A politikai körökkel kapcsolatban leszögezte, hogy az I. évfolyamon szükség van a nevelőtanárok nagyobb mértékű bekapcsolódására azok előkészítésében, levezetésében. Alapvető követelménnyé kell tenni a mindennapos újságolvasást. A tanulmányi fegyelem megszilárdításával kapcsolatban kiemelte a kollektív felelősségre vonás jelentőségét. Beszélt a nevelőtanár és a szaktanárok kapcsolatának fontosságáról.

Beszéde befejező részében Meisel elvtárs utalt arra, hogy a nevelőtanári munkát elsősorban a nevelők öntevékenysége kell alapozni.

Ezután Huszár elvtárs, a KISZ VB-titkára mondott beszédet. Beszédének első részében főleg nevelési kérdésekként foglalkozott. Beszélt a nevelőtanárok szerepéről olyan fontos nevelési kérdésben, mint az egymás iránti felelősség, a kritika, önkritika szellemének megteremtése. Hangsúlyozta a KISZ-szervezet és a nevelőtanárok kapcsolatának szükségességét és fontosságát. A KISZ-instrukturorok és a nevelőtanárok kapcsolata rányomja bélyegét egyes csoportok fejlődésére. Ezt a kapcsolatot

az állandó és a kölcsönös segítségnyújtásra kell alapozni és el kell kerülni a munka során esetleg létrejövő átfedéseket. A KISZ-instrukturorok feladatahoz — az egyes csoportoknak az egyetemi és szervezeti életbe való bevezetéséhez — nagy segítséget nyújthatnak a nevelőtanárok.

Beszédének második részében az ISZM-ről szólva hangsúlyozta annak nagy jelentőségét az ifjúsági mozgalomban. A tavalyi eredmények elemzése után azokkal az ISZM-mel kapcsolatos problémákkal foglalkozott, melyekben a KISZ-szervezet a nevelőtanárok segítségét kéri. Tanulmányi téren törekedni kell a konkrét vállalások megtételére, az azonban nem jelenti főleg a tanulmányi átlag javítását vagy a korábbi átlag megváltoztatását. Egyenként főleg időszerű és szükséges feladatok megoldásával kell a vállalásnak foglalkozni. Kulturális téren a kollektív vállalásra kell súlyt helyezni.

Befejezősül a nevelőtanároknak az ISZM-ben tett vállalások évközi, illetve évvégi értékelésében betölthető szerepével foglalkozott.

—Monigl—

Két fénykép az első évről...

Aki a KISZ megbízó-levelét hozta...

Juhász József

A KISZ KB 1960. március 9-i ülésén védnökséget vállalt a tanárképzés felett. A védnökség célja, hogy a KISZ-szervezetek minden erővel igyekezzenek elősegíteni a felsőoktatási intézményekből kikerült tanárok megfelelő marxista világnézeti képzését, és alapos szakmai tudás elsajátítását is. A középiskolában vagy megelőző munkahelyükön kiemelkedő KISZ-munkát végzett elvtársak tanári szakokra való jelentkezésük alkalmával megbízó leveliket kapnak a megyei, vagy járási KISZ-szervezetektől.

Juhász József,

első éves tanári B-szakos hallgató is KISZ megbízóleveléért jött egyetemünkre. Ezt a megbízólevelet a megyei KISZ-bizottságtól kapta, amely végigkíséri őt egyetemi évein. Ez nem jelent könnyebbséget számára, ahogy azt többen gondolnák, sőt, különösen nehezebb feladatot ró rá. A középiskolában cücsittkárként működött. Már itt is bekapcsolódott az egyetemi KISZ-munkába, mint alapszervi tanulmányi felelős. Reméljük, hogy a megbízóleveléhez méltóan fog

dolgozni és tanulni egyetemünkön.

E védnökségvállalással kapcsolatban egyetemi feladatokról beszélgettünk Tóth András elvtárral, a KISZ tanárképző bizottság vezetőjével.

„Már a felvételi vizsgánál fokozottabb figyelmet fordítottunk a tanárszakra jelentkezőkre, s közülük a politikailag fejlettebbek nyertek felvételt egyetemünkre — mondotta Tóth elvtárs. — Az oktatás megindításától kezdve a nem KISZ-tag tanárszakos hallga-

KÉT ÉV A GAMMÁBAN...

Horváth József,

első éves iparszakos hallgatóval beszélgettünk. Két évig dolgozott a Gamma Művekben, és most erről az időről kérdeztem. Milyen tapasztalatokat gyűjtött munkahelyén, segít-e majd neki a tanulásban a munkában eltöltött két esztendő.

— A Gamma Művekbe mint vasestergályos tanuló kerültem — válaszolta Horváth József —, majd felszabadulásom után mint estergályos dolgoztam az üzemben. Itt határoztam el, hogy magasabb képességet szerzek és jelentkezem ide, az iparszakra. Most, hogy visszatekintek az elmúlt évre, az a véleményem, hogy talán nem is lenne szabad valakinek úgy egyetemre jönnie, hogy előtte ne dolgozott volna egy vagy két évet. Az életnek egészen új arcát ismertem meg itt. De leginkább az az öntetlen segítőkészség ragadott meg, amelyet irántam és a többi tanuló iránt az idősebb, tapasztaltabb szaktársak tanúsítottak. Igazi proletár közönség volt ez, amely becsületre, emberségre nevelt.

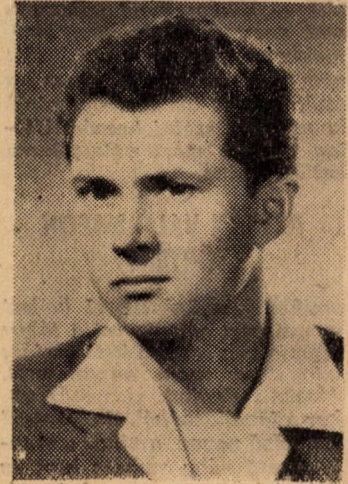
Horváth József szeretettel beszélt az üzem és a tanmühely KISZ-szervezetéről.

— 1957 óta vagyok KISZ-tag. Az üzemben is rögtön bekapcsolódtam a KISZ-életbe. A tanmühelyben igen aktív szervezeti élet folyt. Most sokat

tóknak politikai munkát adunk. Számukra minden évben külön ateista kört szerveztünk, s ide minden tanárszakos hallgatót bevonunk. Az elmúlt évben öt hallgató korrepetált, hat pedig Ifjú Kommunista csoportot vezetett a Wesselényi utcai Közgazdasági Technikumban. Idén ezt a számot 20-ra kell emelnünk. Az erkölcsi-etikai kérdésekkel foglalkozó előadás célja a pedagógiai érzék fejlesztése lesz — fejezte be rövid tájékoztatását Tóth András elvtárs.

—bartha—

várok az egyetem KISZ-szervezetétől, melynek munkájához én is szeretnék tapasztalataimmal hozzájárulni, hogy itt is kialakuljon az a segítőkész, baráti közösség, amelyet a munkások között ismertem meg.

Horváth József

Még egy nagyon fontos dolog — tette hozzá — mielőtt befejezzük a beszélgetést, úgy érzem, hogy az, aki így munkában közelebb kerül az élet igazi arcához, annak életcéljai sokkal realitásabbak lesznek, át is formálódhatnak és sokkal komolyabban veszi egyetemi, főiskolai tanulmányait.

—Kéthly—

A GÓLYÁK KÖZÜL...

Még mindig sok a halasztás

Vita — tananyagaink arányáról

Eredményes kultúrunka csak ezután lesz

Nyílt levél három lógóshoz

Új közgazdászok a munkahelyen

Nyilvános pártnapot

rendeztek egyetemi alapszervezeteink az elmúlt héten a nemzetközi helyzetről. A nagy érdeklődéssel kísért pártnapok előadói Bírő Lászlóné, Simai Mihály és Kreskai Ferenc elvtársak voltak.

Elsőseink már nemcsak az egyetemet ismerik, voltak városnézésen is, s mint képeink bizonyítják, felfedezték a közgazdászok kedvelt sítékerező helyét, a verőfényes Dunaparti lépcsőket is.

Gondolatok az SZKP programtervezetéről

Elsajátítani a marxizmus-leninizmust

A megfelelően képzett, öntudatos dolgozók a program megvalósítói

Szerkesztőségünk elhatározta, hogy még a kongresszus előtt megkezdji az SZKP programtervezetének feldolgozását, hogy hallgatóink figyelmét minél jobban ráirányítsa erre a fontos dokumentumra. Most első alkalommal két hallgatónk nyilatkozatát közöljük.

Amikor a programtervezet először

került a kezembe, a kíváncsiság volt a legerősebb érzés bennem. Az első részről csak a fejezetcímeket olvastam el azaz az indokollással, hogy az itt leírtakból már az ideológiai tárgyakban tanultam valamit. Aztán nagyobb alaposítással láttam a második rész elolvasásához. Eddig — őszintén szólva — elég ködös elképzeléseim voltak a jövő társadalomáról, amelyről most mint a közeljövőben megvalósítandó konkrét programról olvashattam.

Lenyűgöző adatok szerepelnek ebben a tervezetben az ipar, a mezőgazdaság termelőerőinek fejlesztéséről, a munka termelékenységének fokozásáról. És mindez „az ember nevében, az ember javára!”

Persze, a megvalósítás szubjektív feltétele — a megfelelően képzett, öntudatos dolgozók tömege sem hiányozhat. Ennek érdekében nagyobb feladatok hárulnak a közoktatási rendszerre is. (Szorosabb kapcsolat az élettel, általános kötelező középiskolai oktatás stb.)

A közép- és felsőfokú szakoktatás feladata: magas képzettségű, széles elméleti és politikai látókörű szakemberek képzése.

És itt vissza kell kanyarodnunk

„A nem távoli jövőből” a jelenbe.

A felsőfokú szakoktatás feladata Magyarországon is ez. De vajon mi mindent megtehszünk-e, hogy a fenti feladatoknak megfeleljünk?

Nem akarok ünneprontó lenni, hogy amikor a kommunizmus nagyszerű perspektívájáról beszélhetek, inkább a jelenről, konkrétan a jelen hibáiról beszélek. De a jövő a jelenen épül fel, sőt, nem is épül, hanem mi magunk építjük majd.

És ha tudunk lelkesedni a kommunizmus célkitűzéseiért, ha azt mondjuk: bárcsak már kommunizmus lenne, akkor tudjunk becsületesen küzdeni, dolgozni is a megvalósításáért. A feladatok nagyok, sok időt, energiát vesznek igénybe. De ilyen célokért nem szabad sajnálnunk a fáradságot. A jövő nagy feladatai közül egy egész sor közgazdasági probléma megoldása ránk, közgazdászokra vár. Épp ezért már most az egyetemi évek alatt úgy kell dolgoznunk és tanulunk, hogy később minél hatékonyabban kivehessük részünket a minden eddigénél szebb és emberibb társadalom — a kommunizmus építéséből.

Endreffy Miklós

Csikós Ferenc

arról beszél, hogy őt is, mint a legtöbb fiatalt, a programtervezetben megjelölt távlatok érdekelték.

A tervezet nagyszerű perspektívái a mi jövőnk lehetőségeit megmutatják, és tőlünk függ, hogy ezeket korábban, vagy későbbben valósítjuk meg.

A kommunizmushoz jutás egyik fontos tényezője az emberek öntudatának fejlődése. Csak akkor mondhatjuk, hogy felépítettük a szocializmust, ha az emberek tudata felzárkózott a gazdasági fejlődéshez. — Azért érdemes erről külön beszélni nálunk — mondja Csikós elvtárs —, mert éppen egyetemünk, a fiatal közgazdászok nagyon sokat tehetnek e téren.

A programtervezet célul tűzi ki, hogy az egész dolgozó nép elsajátítsa a marxizmus-leninizmus tanításait. Úgy gondolom, nekünk, közgazdászoknak úgy kell megtanulnunk ezeket az elveket, hogy hűsünk, vérünk, vá'janak, és harcos propagandistái legyünk a munkásosztály ideológiájának. Minden képzett, ön-

tudatos embernek feladata az emberek tudatának nevelése. Mi, közgazdászok, akik éveken keresztül foglalkozunk a marxizmus-leninizmus elméletével, különösen megtehetjük ezt.

Evente több százan kezdik meg munkájukat a gyakorlati életben az itt végzetek közül. Milyen nagy jelentősége lenne annak, ha valamennyi fiatal közgazdász munkájával, viselkedésével következetes megvalósítója és lelkes agitátora lenne az itt tanult elveknek.

Kinevezések

Berei Andor elvtársat a politikai gazdaságtan tanszék vezetőjének, Bager Gusztáv és Szamarsz Orestisz idén végzett hallgatókat pedig a tanszék gyakornokának nevezték ki.

Hoós János és Palánkai Tibor gyakornokokat tanársegéd néveztek ki a népgazdaság tervezése, illetve a nemzetközi politikai és gazdasági kérdések tanszékére.

Hegedüs József tanársegédet a Nyelvi Intézet adjunktusának léptették elő.

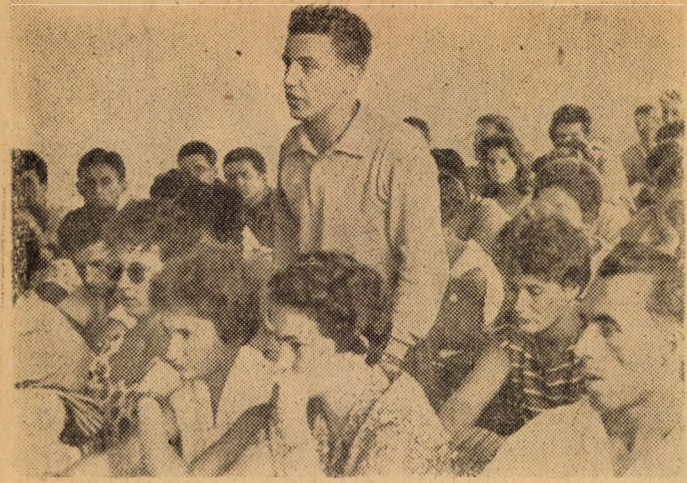
Ez évben a Nyelvi Intézetben három új tanár kezdte meg munkáját:

Dr. K. Nagy István adjunktus, a Színművészeti Főiskola főigazgatóhelyettese — egyébként régi tanárunk, Kesely Fedor tanársegéd, volt középiskolai tanár, Dobi Lászlóné tanársegéd pedig a Kultúrkapcsolatok Intézetéből érkezett.

Diákszemmel

Igy, a tanév elején, mindig hasznos dolog a Tájékoztató végigbongészése. Fellapozza az ember, mit kell(ene) az idén tanulnia. Megnézi az újdonságokat és a rá váró szokások szíveskedésüket. Aki nem ismeri eléggé a tanszékeket vagy éppen az UV-jegyek árfolyamát, kíváncsi kérdéseire bőséges választ kap. A Tájékoztató mindenről tájékoztat, ami csak létezik egyetemünkön. Szinte nem is képzelné el az ember, mi minden megtalálható a hatalmas Dimitrov téri épületben. Kár, hogy a legújabb és bizonyára élmény érdeklődésre számot tartó meglepetést csupán a tartalomjegyzékben említi meg a Tájékoztató. Hogy melyik az?? Hát az „egyetemi kaptár”! Aki nem hiszi... nézze meg!

F. P.

A kereskedelmi karosok megbízott KISZ-titkára Büdy Géza bemutatkozik

Legyen otthonosabb a klub!

Megkértük Pánczics elvtársat, a KISZ-klub tanárhelyettesét, ismertesse pár szóval az előzetes terveket.

— Az előző évi biztató eredmények és sikerek után az idén még hatékonyabb munkát akarunk végezni, még elevebb klubéletet szeretnénk kialakítani. Hangulatosabb, otthonosabb szeretnénk tenni a klubhelyiséget. Szeretnénk volna néhány fontos átépítést még az idén megcsináltatni, de erre, sajnos, nincs keret. Kérni fogjuk viszont a rektor elvtársat, hogy utaljon ki számunkra pénzt, kártyázzon bútorok, szőnyeg vásárlására és a neonvilágítás bevezetésére.

Szövetkezőkkel ketté szeretnénk választani a klubhelyiséget, hogy a televízióműsor ne zavarja azokat, akik más-más foglalkoznak. Kibővítettük a szórakozási lehetőségeket is. Vásároltunk több csomag romikarttyút, két asztali futballt. Ez év folyamán bridz és sakktanfolyamot szándékozunk indítani, kezdő és haladó fo-

kon. A tanfolyamot Szilkinger és Kupcsik elvtársak fogják vezetni, s jelentkezni Várkonyi Miklós negyedéves földrajzszakos hallgatónál lehet. Idei műsortervünket igyekezzünk a tavalyinál is érdekesebbé, változatosabbá tenni.

Október másodikától lehet látogatni a klubot, s az ünnepélyes megnyitót október 7-én tartjuk.

akkor valószínűleg a Színház Főiskola kultúrklubja fog fellépni. Október folyamán Nagy Józsefné könnyűipari miniszter tart majd konzultációval egybekötött előadást a közgazdász-hivatásról, Himnusz a békeről címmel a szőlőstábrák, valamint egy másik alkalommal Siklós Béla előadást-jét rendezzük meg. Novembere Darvas Józsefet szeretnénk meghívni egy előadás megtartására, és Bácskai Tamás elvtárs számol majd be indiai és indonéziai úti élményeiről. Decemberre Szepesi György előadása és Eljes Béla onalító estje szerepell terveinkben.

EGY HÉT A DIÁKOTTHONBAN

Első éves egyetemi hallgatók vagyunk. Nekünk, újonc kollégistáknak, nemcsak az egyetem — hanem új otthonunk megismerése is elsődleges probléma. Egyhetes ismerkedés még nem ad teljes képet négyéves távlatokra, így csak az első benyomások emlékével felvértezve írhatók a diákhonon tapasztalataimról.

Az első, amit mindegyikünk megkérdezett, hogy este hányig lehet kimaradni, s azt hiszem, mindenki örömmel hallotta, hogy csekély anyagiak (kapuzás) ellenében, korlátlanul. Érdekes, hogy a szobákba legkésőbb tízre mégis mindenki hazajön, és az éjszakai átvásalást tölti el. A diákhononban sok olyan intézmény működik, mely a kényelmünket és a szórakozást biztosítja. Ezeket máris nagy előszereettel vesszük igénybe. A társalgó, ahol kényelmesen lehet üldögni, új-szót olvasni, rádiózni, tanulni, esetleg hallgatni a felsőévesek termékeny vitáit az élet nagy problémáiról (Fradj vagy Ujpest, kirúgnak avagy sem stb.). A színházteremben a TV a legnagyobb vonzerő. Itt zajlott az első találkozásunk a diákhonon vezetőivel. A házirend ismertette után a DB titkára ismertette az első félévi tervet, amely igen színesnek, érdekesnek igényezik. Színházlátogatások, ankétok, politikai előadások, nyelvtanfolyamok, sportlehetőségek egész sora csábít bennünket. Az ember nehezen tudja eldönteni, miről maradjon le idő hiányában. Csoportgyűlést is tartottunk már, ahol a feladatokról, lehetőségekről esett szó. Elhatároztuk, hogy mindannyian részt veszünk az Ifjúság a szocializmusért mozgalomban. Felajánlásokat tettünk tanulmányi, kulturális, sport és társadalmi munka terén. Csak nagyon félve mertünk nyilatkozni elővendő vizsgák kimeneteléről. A vaskos jegyzetek és a felsősök „tapasztalataidai” sem sok optimizmust szülnek.

Jólesik azonban, hogy törődnek velünk, sokszor néznek be hozzánk a diákhonon vezetői, jó tanácsokat adva a diákhonon élet problémáiban. Mert probléma is akad azért.

KEDVES BAJUSZ, BÉKA ÉS TOMIKA!

Azt hiszem, gondoljátok, mi lehet az a közös téma, amiről nektek írok. Hogy az elején kezdjük...

Július elején utaztunk le együtt a berentei építőtáborba. Valószínűleg az én hibám, hogy nem ismertelek jobban benneteket, mint amennyire az ember évfolyamtársait két év alatt általában meg szokta ismerni.

Tudtam, hogy mindhárman rendszeresen tanultok, sőt, te Tomika, voltál már jelesrendű is. Nem volt nehéz azt sem észrevennem, hogy Békával együtt nagyon passzív és közömbös KISZ-tag vagy, akinek leginkább a jó „benyögek” szereztek népszerűséget.

Rólád, Bajusz, azt hallottam, hogy nagyképzű és címikus pózáid vannak, s igazmondásodról a lányoknak sincsenek a legjobb tapasztalataik.

Tomika, nálad mindig rak-táron van egy-két gálans történet különféle lányokról, s te, Béka, szapora hallgatósáddal és ügyes háttérben maradással tűntél fel nekem az első időkben.

Hát körülbelül ennyit tudtam rólatok, de a táborban jobban megismertelek benneteket.

A MUNKAKEZDÉS NAPJÁN

— miután, hála a remek munkaszervezésnek, napoztunk vagy három órát — odább kellett raknunk néhány apró falbarkoló téglát. Láncha állna adogattuk őket, és így sikerült is nektek — különösen neked, Bajusz — minden nágotát és káromkodás ellenére a lehető leglassabb munkatempóval mindannyiunkat feltartani.

Megkezdték KISZ-munkájukat az elsőévesek

Minden évben komoly feladatot jelent az új elsőévesek bevezetése az egyetemi mozgalmi életbe. Az idén 420 elsőéves kezdi meg a tanulást egyetemünkön, 80 százalékuk KISZ-tag.

Éppen ezért a KISZ-szervezet az első napokban felvette a kapcsolatot az új hallgatókkal. Több mint harmincan vettek részt a KISZ előkészítő tanfolyamán, ahol az egyetemi KISZ-munka kérdéseivel ismerkedtek meg.

Egyetemi munkájuk harmadik napján a KISZ-bizottság már összehívta az elsőéveseket. Ezen az első találkozáson Huszár Ernő elvtárs, a KISZ VB titkára beszélt az egyetemi KISZ-munka jellegéről, követelményeiről, bemutatta a KISZ VB tagjait.

Hamarosan elkezdődött a konkrét munka is. A KISZ művészeti csoportjában is közel nyolcvan ember kezdte meg a próbákat, körülbelül negyvenen az énekkarban, harmincan a tánckarban, harminc a színjátszóknál, négyen a zenekarban fognak szerepelni. Örömmel jelentkeztek a „Közgazdász” munkatársainak is.

Megbízás alapján megkezdték munkájukat az elsőéves alapszervezet vezetői.

Általános karon alapszerve-

zeti titkár Bardócz László (tanári A-szak), szervező titkár Fekete Sándor (agrárpénzügy szak), agit.-prop. titkár Breuer Veronika (általános szak), tanulmányi felelős Juhász József (tanári B-szak), kultúrfelelős Zalai Ernő (tervmatematika).

Ipar karon alapszervezeti titkár Széplaki János, szervező titkár Hopka Géza, agit.-prop. titkár Kanizsa András, tanulmányi felelős Horváth József kultúrfelelős Weisbach Mária.

Kereskedelmi karon titkár Büdy Géza, szervező titkár Bartha Ferenc, agit.-prop. titkár Lépez György, tanulmányi felelős Gyurkovics Gizella, kultúrfelelős Henz József.

A diákhononban az elsőéves szobaközösségek vezetőivel működnek, a Makarenko utcai diákhonon vezetőségébe bevontak egy elsőévest.

A KISZ-munkába való bekapcsolódás formái része az átigazolás. Az elsőévesek szeptember 30-ig levélben vagy személyesen intézzék el kijelentkezésüket korábbi KISZ-alapszervezetükből. Az átigazolásokat október 15-ig kérjük a KISZ-csoport mellett működő instruktoroktól, akik elbeszélgetnek a fiatalokkal korábbi munkájukról, és itteni feladatairól.

Hangversenysorozat az aulában

Egyetemünk KISZ-szervezete az 1961–62-es évadban hat előadásból álló hangversenysorozatot indít, a legnagyobb zeneköltők műveiből. Az előadások szombat napokon este 7 órákor kezdődnek az aulában. Az estek tematikai zenei történeti sorrendben követik egymást: preklasszikusok, bécsi klasszikusok; külön esten Beethoven; a romantikusok két részben és végül a XX. század zenéje a befejező hangverseny.

A program szerint az első előadáson, többek között Gluck: Iphigénia Auliszban nyitánya, Bach D-moll zongoraversenye, Händel Vizezen című műve kerül bemutatásra.

A következő estek műsorát is nem kisebbek, mint Haydn Londoni szimfóniája, Mozart A-dur hangversenye, Beethoven III. Leonóra nyitánya, Mendelssohn, Schubert, Berlioz művei, Liszt Les Preludes-je alkotják. Az utolsó esten De Falla, Prokofjev, Ko-

dály Zoltán és Bartók Béla művein kívül egy új magyar zenemű bemutatója fejezi be a hangversenysorozatot. Emellett minden alkalommal zenetörténeti áttekintést vezet be a művek előadását.

Az előadásokon neves művészek, mint Andor Éva, Welmer Tibor, Rétyi József, Kocsis Albert, Kovács Dénes, Huszár Géza, Tóth István, valamint a BM szimfonikus zenekara, a Budapesti Műszaki Egyetem énekara és egyetemünk ének-karja, Vavrinecz Béla vezényletével, működnek közre.

A hat előadásból álló hangversenysorozatra a rendezőség kedvezményes bérleteket bocsát ki, melyek az anyagi kedvezményes felül a kiválasztott ülőhelyek fenntartását is biztosítják.

A bérletek ára: 1-től 15, sorig 45 forint, 16-tól 37, sorig 30 forint. A bérletek ára két részletben is fizethető.

Részletes tájékoztatást az érdeklődőknek az egyetem KISZ kultúrosztálya ad.

— CSAK EZUTÁN LESZ

— Valóban csak lesz, ha a kultúrklubunk nem azonosítja a közönségszervezést — mondta Barabás elvtárs, a KISZ VB kultúrfelelős, amikor megkértük, hogy mondjon néhány szót az alapszervezeti kultúrklubunk tapasztalatairól, az új elképzelésekről és tervekről.

— Az elmúlt években az alapszervezetekben az igazi kultúrklubnak még formái, módszerei sem alakultak ki. A kultúrfelelős lényegében nem is ismerték feladataikat, illetve csak a szervezést tekintették annak. Az alapszervezeti munka egészében is hátréba szorultak a kulturális feladatok általában harmad-negyedrangú kérdésként kezelték őket.

Éppen ezért döntő módszertani változásokat kell elérnünk. Valóban nevelőmunkát kell végeznünk, s a fő feladat itt a kulturálódásra való igény felkeltése. El kell érünk és el is fogjuk érni azt is, hogy a kultúrklubok jó példát mutassanak, hiszen enélkül erkölcsi alapjuk sem lehet az agitációhoz. Feladatunk eljégé differenciáltak, hiszen a pesti és vidéki hallgatók igényei között lényeges eltérések mutatkoznak.

Olyan légkört akarunk kialakítani, hogy a primitív kultúrátlanság — ami ma még sokszor vagányságnak számít — szegyen legyen. Nagymértékben támaszkodni fogunk a nevelőtanárok segítségére, és jobban kihasználjuk majd kultúrklubunk megújítására a kollégiumokban kínáló lehetőségeket.

Ezeknek az általános és széleskörű feladatoknak a megvalósításához szívós, kitartó nevelőmunkára, több évre lesz szükségünk. Nem lesznek ugyan mutatók eredményeink, de ezen a területen a látványosság sohasem lehet igazi értékem.

Már az ideai egész programunkat céljaink szolgálatába állítjuk. Az egyetem belülről akarunk lehetőséget nyújtani a hallgatóknak a kulturális önképzésre.

Az előző években mindig a hangszly, míg az idén műsorainknak több mint a fele komoly, kultúrügyeket is kielégítő lesz. Az ISZM kulturális vállalásainál nagy választási lehetőségeket biztosítunk azzal a céllal, hogy a valóban értékes vállalások teljesítése felé tereljük a hallgatókat.

Részletesen és alaposan ellenőrizzük az alapszervezeti munkát, foglalkozunk a kultúrfelelősökkel, módszerbeli továbbképzést is biztosítva számukra. Bár nem vagyok híve a sok értekezletnek, mégis minden hónapban megbeszéléseket tartunk az aktivistákkal, ahol minden alkalommal megvitátjuk és megbíráljuk egy-egy alapszervezeti munkáját. Erre már októberben sor kerül.

Az elsőéves kultúrosok fokozott támogatására mindegyikük mellé segítségül adunk egy-egy embert a kultúrklub-tápanyagot tapasztalt munkatársai közül.

Föltétlenül szükséges az is, hogy néhány rosszul dolgozó aktivistát leváltunk.

Közönségszervezésünket olyan értelemben javítjuk meg, hogy nem az igényeket formáljuk a lehetőségekhez, hanem a lehetőségeket az igényekhez, per-sze, itt is szem előtt tartva a nevelési szándékot. Ezt a törekvésünket igencsak meglehezíti a színházak és különösen a Mozi Vállalat elvtelen és túlzottan anyagias szemlélete, de megpróbáljuk ezt a nehézséget is leküzdni azzal, hogy a lehetőségek közül mindig a legjobbat ragadjuk meg.

GÓLYABÁL

Nem is lesz igazi közgazdász az a gólya, akit a gólyabál szent éjjeli szertartásán fel nem avatnak. Hogyan? Majd kiderül.

A bált az elsőévesek nyitják meg. Zenét egyetemünk népszerű zenekara — az Ifjúsági Jazz szolgáltatója. Énekel Bánfalvi Ferenc és Seregély Aladár.

A gólyabál szeptember 30-án este 9-től reggelig tart. Kellemes szórakozást!

FIGYELEM!

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy az 1961 áprilisban befizetett féléves előfizetések október végén lejárnak. Felkérjük a sajtófelelősöket, hogy már most kezdjék meg az előfizetések szervezését. A hallgatói sajtófelelősök csoportjaiktól kérjük meg az előfizetési díjat (félévre 3.60 Ft) és hozzák be a Szerkesztőségbe.

Nyílt levél 3 lógóshoz!

frankón, beteg, ha mondom!” — válaszoltad, s én csak azt sajnálom, miért nem kérdeztem meg azt, ami eszembe jutott: Akkor tulajdonképpen miért jöttél építőtáborba? Be-tegektől senki sem vár ilyen mit.

Tőled azonban, Bajusz, megkérdeztem, s lehet, hogy a többiek is. A labdát azonnal visszedadtad: — Hát te, miért jöttél? — Elképzelhető válaszom csak azért érdekelt, hogy lásd, mekkora türelmem van. Hát nem nagy. Káromkodtam, s ettől kezdve igyekeztem minél kevesebbet szólni hozzád. Utólag bánom, mert válaszolnom kellett volna.

AZUTÁN VALÓ NAPON TÖRTÉNT,

amikor négyünknek el kellett menni utat egyengetni a tábor kapuja elé. Igen, Kádár elvtárs látogatása utáni napon volt. Jósokan eleink volt már akkor a lazslálásból. Emlékszel? Az előző napon, amikor a munkavezető négy embert kért az útjavításra. Atyus, a brigádosunk elsőnek neked szólt, hogy menj. „Dehogy megyek! Menjén más, vagy menj te, ha annyira muszáj!” Emlékszel vissza? Épp az iskolaépület hátsó oldalánál csináltunk valamit, miközben te a téglarakásnak támaszkodva figyeltél bennünket. Ugyanolyan nyugodtan, ahogy az épület oldal-bejáratánál levő rakáson fél-órásam, vagy tán tovább is el szoktál üldögni egymagad-

ban, miközben a többiek dolgoztak.

Es, úgy hiszem, azt is tudod, hogy féltve őrzött bajuszodat sem azért nyituk le, mert neked volt a sátorban egyedül. Lehet, hogy Carapkin, a szomszéd sátorból, csak kemény tré-fát látott benne, amikor bele-nyírt a bajuszodba, de a többiek jóval komolyabban vették.

És ne mond, Erbajusz — ha jól tudom, újabban így hívnak —, hogy borivó pap vagyok, s a magam dolgát elhallgatom. Csúnya história volt nagyon, s akármennyire meg is dühödtem, nem lett volna szabad annyira elfeledkezmem magamról.

PISTÁVAL KETTEN ÁLLTUNK FENT

az iskola tetején a futószalag végénél, ti meg vagy ötven küld-tetek fel a salakot. Nagyon nyomtatók az ipart, nekünk meg ráadásul, jó messzire elhánya, teregetnünk is kellett. Eleinte sem értettem, hogy mi ütött belétek ott lenni, de azt csak csináltam. Pistának nyugodtabb természete van, nem szolt semmit, legfeljebb engem csittított, ha morogtam. De aztán, amikor Békával együtt még „biztatni” is kezd-tetek bennünket, hogy „mi van, nem akartok dolgozni?”, meg hogy „nyomjátok meg egy kicsit, hiszen miattatok kell megállnunk” — elfutott a

méreg. Éppen te mondd, hogy nem akarunk dolgozni?! Hát hogy győzhetnének ketten öt ember munkáját? Lehajítottam a lapátot, alig két-három méterre tőled ért földet, s ott-hagytam az egészet. Persze, amit kaptam a többiektől, azt nem is felejttem el egyhamar, akárcsak gúnysos nevetésed.

Rólád, Béka, már megbocsáss, de nem tudok ilyen sokat írni, egyszerűen azért, mert téged soha sem lehetett látni. Nemcsak mi nem láttuk, de a munkavezetőnek is mindig keresnie kellett, hol vagy. És sokszor ő sem talált rád. Tudom, a kőművestanulókat lát-tad el téglával. Kétségtelen, nemes feladat volt, éppen neked való, csak ott van a kutya ettemetve, hogy félóra alatt sétálva is meg lehetett volna csinálni, és te mégis az egész műszakot azzal töltötöd.

EZEK UTÁN NEM IS CSODA,

ha nyolc főnyi brigádod szintet két részre szakadt, s az amúgy sem túl mutató munkát elég gyengén végeztük. Lettünk is vagy huszonvalahányadikok. Biztosan van, aki most azt gondolja, hogy meg kellett volna nevelnünk titeket, a közösség erejével kényserítve benneteket rendes munkára. Igen, próbáltuk is, csak rossz „nevelők” voltunk. Erről mindenesetre lehet vitatkozni.

S hogy ezt a levelet miért írtam meg, s miért éppen itt? Ha csak ti lettetek volna egyedül ilyenek, semmi értelme sem lett volna, de ami igaz, az igaz, más táborokban és brigádokban is akad néhány hasonló ember. Hát ezért!

Üdvözlettel:

Jakab Zoltán

VÁLASZ

a TANANYAGAINK ARÁNYAIRÓL

című vitacikkre

A Közgazdász legutóbbi számban Tananyagaink arányáról címmel vitaindító cikk látott napvilágot. A helyes szándékú s gyümölcsöző vitát kiváltani hivatott fejtegetésnek a gazdaságtörténeti tananyagot érintő részleteihez az alábbi megjegyzéseket szeretném tenni:

A cikk bizonyos vonatkozásban egyetérték;

mi több: az nyílt kapukat döntve, már tíz annyi tananyagunk belső arányait teszi szűvé. Amikor tanszékünk a múlt tanév közepén a minisztériumi iránylevek alapján megvitatta a gazdaságtörténeti oktatás korszerűsítésének elvi és gyakorlati problémáit, természetesen, ennek a kérdésnek is figyelmet szentelt. Magunkévá téve azt az irányelvet, amely szerint a történelem oktatásában növekvő súlyt kell biztosítani a legújabb korszak tananyagunk beosztására, arányaira nézve, a következő tervet fogadtuk el: a rendelkezésünkre álló első félévben 1848-ig, a második félévben 1918-ig, haladunk, a harmadik félévben 1918-tól adjuk elő tárgyunkat! Vagyis: az első félévben mintegy ezredét tekintjük át, a másodikban kb. háromnegyed évszázadot tárgyalunk, a harmadikban az utolsó néhány évtizedet vizsgáljuk. — S e terv megvalósításához idén már hozzá is láttunk: az elmúlt héten olyan tanmenet alapján indultunk el, amely a most kezdő első évek oktatását már a fentiek értelmében irányozza elő, a jelenlegi II. éveknek pedig már ebben az évben 8–10 óra előadást biztosít a felszabadulást követő évek (1945–1948) gazdaságtörténetéből.

Könnyen félreértést okozhat, hogy a cikk tárgyunkra vonatkozó megjegyzéseit olyan gondolatsorra fűzi fel, amelynek elejét is, végét is a „historikus” részek túltengésének bírálata képezi. A gazdaságtörténet: történettudomány, „historia” — mégpedig olyan, amely meggyőződésünk szerint valóban „magistra vitae” —, tehát a maga egészében „historikus” tudomány, s nem valamely diszciplinának történelmi bevezetője. Ha a cikk a gazdaságtörténeti oktatást érintő észrevételeket olyan eszemenetbe illeszti, amely végül is a „historikus” részek tanulmányozását az egyetem utáni időre, az aspirantúra javasolja halasztani — akkor voltaképpen nem a gazdaságtörténeti anyag arányainak kérdését veti fel, hanem, akarva-akaratlan (nyilván akaratlan) a gazdaságtörténeti oktatás létjogosultságának kérdését egyetemünkön.

Nem tudom magamévá tenni a cikknek tananyagunk „külső arányaira”, vagyis az egyetemi oktatás belüli részarányának további lecsúsztatására vonatkozó javaslatát. (További lecsúsztatásról beszélnek, mert ha a jövő tanévtől fogva a tanulmányi idő 5 évre emelkedik, s a gazdaságtörténet másfél éves tárgy marad, ez automatikusan számottevő aránycsökkenést jelent.) Amikor korszerűsítési értekezletünkön ezt a kérdést vitattuk, s a 3 féléves tanulmányi idő fenntartását szükségesnek ítéltük, szem előtt tartottuk — többek között — a korszerűsítés azon irányelvét, amely a megfelelő „éres idő” biztosítását hangsúlyozza; nem utolsósorban pedig egész tudományágunk korszerűsítésének egyik fő követelményét: a magyar fejlődésnek a nemzetközi gazdaságtörténetbe való fokozottabb beágyazását, a marxista összehasonlító történeti módszer minél szélesebb körű alkalmazását. Arról van tehát szó, hogy amikor magyar gazdaságtörténetet tanítunk, egyben a nemzetközi gazdaságtörténet megismertetése — indokoltan felmerült — szükségleteinek is ügyünk valamelyest eleget tenni.

Befejezésül szeretném megköszönni azokat az elismerő szavakat, amelyekkel a cikk tanszékünk oktató és tudományos tevékenységét illeti — még akkor is, ha a szerző munkánkat úgy méltatja, hogy azt, egyszerűsége miatt a tárgyat problémá megoldása hátráltatójának, nehezítőjének tekinti. Mi úgy gondoljuk: ha továbbra is komoly erőfeszítéssel végezzük oktató-nevelő és tudományos kutatómunkánkat, az éppen elő fogja mozdítani, meg fogja könnyíteni az oktatás korszerűsítésével kapcsolatos nem csekély feladataink megoldását.

FACH ZSIGMOND PÁL

Három új közgazdász a munkahelyén

A STATISZTIKUS + A KÜLKERESKEDŐ + A VENDEGLÁTÓIPAROS

Körötra indultam a városban. Három embert kerestem fel, három ifjú közgazdászt, egyetemünk most végzett hallgatóit. Elsőnek

A Népköztársaság útja árnyas fásorán haladok. Az egyik tekintélyes ház falán a CHEMOLIMPEX táblája hívja fel a járókelő figyelmét. Itt dolgozik

remtés koronáját” is: miképp illeszkedett bele sok évi tanulással után a zajló életbe?

Bíró Pál,

Zacsó Saroltát

Simon Józsefné,

látogattam meg, aki a KSH-ban dolgozik. Szívesen fogadott, s készségesen választott kíváncsi kérdéseimre:

— Barátságosan fogadtak munkatársaim. Már nem voltam teljesen idegen, régebben is dolgoztam már itt, tizenkét óras munkakörben. Jelenleg hat hónapos gyakorlati időmet töltöm. A téma, amivel foglalkozom, érdekes, és mondhatni, „női” munka. Háztartás-statisztika feldolgozását végzem. A családok által vezetett könyv adataiból sok mindent kiolvas az avatott szem. A múlthoz képest egészen eltérő mutatókat találunk, Csökkent a kenyér- és általában a szénhidrát-fogyasztás. A változás az értékesebb javak fölényét segíti elő.

Munkájában sok segítséget nyújtanak munkatársai, különösen közvetlen felettese, Baranyai István. A területi főosztályon dolgozik, kapcsolatuk állandó a gyakorlati élet minden területével, de a legszorosabb a belkereskedéssel. Az egyetemen tanultaknak nagy hasznát veszi munkája közben, természetesen elsősorban a statisztikai ismeretekkel, mivel beosztásához ez elengedhetetlen. Az első időszakban csak tájékozódik a témákról, majd később már önálló feladatot old meg.

idén végzett külkereskedelmi. A nemrég alakult közgazdasági csoportban van, amelyet idővel osztályra fejlesztenek ki.

— Legszorosabb kapcsolata a gyakorlat az áruosztálynak van — mondja. — Ezért célszerű lenne, ha a végzett növendékek egy-egy vállalatnál bizonyos időt töltenének, mindegyik osztályon, mivel így közelebbről megismerkedhetnek a vállalati élettel, annak munkájával. Ez mindenképp elősegítené a későbbi eredményesebb munkát. Javaslat hangzott el arra nézve, hogy az egyetemi tananyag elmaradjon az életől. A végzettk csak hosszú gyakorlat után illeszkednek bele a rendes kerékvágásba. Ezt meg lehetne könnyíteni és rövidíteni. De eddig még nem érződött a szakbiztosítások munkájának eredménye, hogy gyakorlati szakemberek és az egyetemi közösen állapítják meg a tananyagot.

Simon elvtársnő a vállalat életébe beleilleszkedett, s tevékenyen részt vesz a KISZ-szervezet munkájában. Most szak-könyvet fordítanak le társadalmi munkában németből.

— A tanulási örök — mondja Simon Józsefné —, de nem maradnak csak szavak, tettek követik őket.

Tökéletesebb német tudását egy két éves tanfolyamon és közép-, majd felsőfokon vizsgáznia fog.

S ha már nyilatkozott a nő nem, ne érijen az elfoglaltság vádjá, kérdezzük meg a „te-

a belkereskedelmi szakon végzett, s a Royal üzletvezetőhelyettese. Augusztus elsején foglalta el állását és az az előnye volt, hogy egy új intézmény alkalmazottja lett. A szakma nem idegen számára, hiszen egy év alatt szakmunkás-vizsgát tett, s mint felszolgáló dolgozott a Nagyszállóban. Beosztásával teljes mértékben elégedett, csak azt fájtalja, hogy kevés a szabad ideje, s így le kell mondania kedves sportjáról, a kosarazásról.

Hiába faggatom, nem sokat szól magáról, de annál inkább a Royalról. Bízské rá, s bátran mondhatjuk, jogos ez a büszkeség. A szálloda 363 szobája minden elismerést megérdemel, 631 személy számára minden kényelem biztosítva van, de nemcsak hazai viszonylatban, hanem európai szinten is. Ezt bizonyítják a görög, olasz vendégek nyilatkozatai, de megfordultak itt brazili és argentinok is. A Real Madrid csapata is itt szállt meg. A személyzet körülbelül 50 százaléka 24 éven aluli, s rajta kívül még két közgazdász is dolgozik itt.

Ha kérdezem, mit tervez a jövőben, akkor azt mondja:

— Tanulni fogok. A külkereskedelmi szakot szeretném estin elvégezni. Francia és orosz nyelvtudásom újabbakkal gyarapítani.

Összegezve körutam eredményét, engem, mint elsőévet, jó érzéssel jött el az a tudat, hogy egyetemünk végzett közgazdászai az élet különböző területein kellő szaktudással és ráteremttséggel állják meg helyüket.

Szabó Judit

A visegrádi kiránduláson

A négynapos KISZ-vezetőképzőt hajókirándulással, csillagtúrával fejezték be a meghívottak. Képinckön a túra résztvevőinek egy népes csoportja.

Az útvonalat akadályok is tarkították. Itt például egy kis erőpróba látható

Egy utóvizsga drámája

MAJUS 3. A ZSIBONGOBAN. Mi? —, hogy filozófiára 10 nap kell? — Meg vagy széddel? Öt bőven elég. Hogy 800 oldal? Ugyan, kérem! Elmondod, hogy az anyag az elsődleges, isten nincs, ez már maga négyes.

JUNIUS 12. AZ UTCÁN. Mikor megyek filóból? 11-en. — Egyszer átnyalazom, még a fele hátra van.

JUNIUS 14. A FOLYOSON. — Mit vagytok begyullaadvát? Figyeljétek meg, lehengerlem. Csak dumálni kell tudni.

ISMET A FOLYOSON. Csoda vigye el, nem kivágott! Amikor látta már, hogy nem tud télem olyant kérdezni, amire nem tudtam volna választolni, azt mondta, hogy összevissza beszéltek! No, seba, majd szeptemberben.

ESTE EGY PRESSZÓBAN. Tudod, Ilike, hármast akart adni, de én azt mondtam, in-

kább rúgjon ki, az én tudásom csak jelest érdemel. Majd szeptemberben elmegyek. Egy hét a könyv, egy hét a kötelező irodalom. Semmi az egész.

AUGUSZTUS 30. — Szerusz, Hogy jó színem van? Két hete jöttem meg a Balatonról. — Te már tanulod a filót? En egy hete mást sem csinálók, csak tanulni kezdek. Tíz oldalnál el is olvastam. Majd a jövő héten a többi.

SEPTEMBER 7. A FOLYOSON. — Te jó ég, csak megússzam. — Mit nevezsz? — Egyszer sem olvastam végig. Istenem, csak az isten-bizonyítékok csafolatát húzom.

UTÓVIZSGÁN. — Dehát, tanár elvtárs, én annyit foglalkoztam az anyaggal. ... Köszönöm szépen.

ISMET A FOLYOSON. — EGS. — nekem elégéges!!! Meg kell a szívnek hasadni — nincs isten! (Liget)

Az esti és levelező hallgatók „két részes” (júniusi és szeptemberi részéből álló) évvégi rendes vizsgaidőszaka szeptember 15-én ért véget. Egyetemünk az elmúlt tanévben nagy lépést tett előre az új rendszerű levelező oktatás fokozatos bevezetésének útján. Az elért eredményeknek a vizsgágon kell elsősorban megmutatkozniuk. A vizsgaidőszak befejeződése utáni napokban pontos és teljes száműzerű eredmények még nincsenek, többek között azért, mert egyes tanszéknek nem nagyon sietnek a vizsgajelentések továbbításával. Ha azonban a számszerű adatokhoz mindenképpen ragaszkodunk, a dékáni hivatalokban megtudhatjuk az egyeztetésre leadott indexek számát (előleg kevés) és a beadott vizsgahalasztási kérelmek számát (előleg sok). Az ipari karon Paukó elvtárs 70 kérvényt számolt meg... Megtudjuk azt is, hogy mi lesz ezek sorsa. Indokolt esetben kifejezetten rövid határidővel kaphatnak a kérelmezők vizsgaengedélyt, hosszú halasztást nem engedélyeznek, sok hallgató csak évkihagyásra kérhet majd engedélyt. A vizsgahalasztási kérelmek nagy számára a másik két karon is panaszkodnak. A kereskedelmi karon Czákóné elvtársnő a két részes vizsgaidőszak árnyékos oldalára hívja fel a figyelmet. A szeptemberre beütemezett vizsgáknak jóval nagyobb hányada maradt el, mint a júniusra tervezett vizsgáknak.

Néhány tanszéken közvetlenül is érdeklődöttünk a levelezők vizsgaeredményei iránt. Örvendetes javulástól ad számot a gazdaságtörténet tanszék a vizsgákon való megjelenés tekintetében az elmúlt évekhez képest. Régebben 50 százalékos elmaradás is előfordult, az idén júniusban az I. évfolyamon 3 százalékos, a II. évfolyamon 9 százalékos nem jelent meg. (Megjegyzik, hogy az első félévben még jobb volt az arány.) A vizsgaidőszak szeptemberi részében azonban 20–25 százalékosra szökött fel a meg-

ban az átlagos vizsgaeredmény az I. évfolyamon 3,27, a II. évfolyamon 3,11 volt. A szeptemberi vizsgák gyengébbek. A filozófia tanszék is bizonyos fejlődésről számol be. Az esti hallgatóknál, akik szombat délelőtti előadásokon vettek részt, kirívó tudatlansággal már nem lehet találkozni. A levelezők (vidékiek) között még találhatók végtelenül gyenge tudásúak is. Az állampolgár pontosság gyengébbek, mint az alsóbb évfolyamok kollokviumi és vizsgai eredményei. A hallgatók nagy része nem él a konzultációs lehetőséggel. Az előadásokra és a konferenciákra alapozva a követelmények emelhetők és ez szükséges is.

Az elmúlt vizsgaidőszakban az I. évesek 88 százaléka, a II. évesek 84 százaléka tette le vizsgáját. A nem jelentkezőkkel, meg nem jelentek és a bukkantak együttes aránya azonban mindkét évfolyamon 25 százalékos körüli van. Az átlagos eredmény a letett vizsgáknál I. éven 3,5, a II. éven 3,8. A jeles és jó vizsgák aránya jobb, mint a délelőttieké, a szigorlatoknál pl. 41 százalék! A nappali hallgatókat felülmúló statisztikát a statisztikai tanszéken is láttunk. A III. éves esti és levelező hallgatók átlaga általános statisztikából 3,28 volt, míg a nappali II. évfolyamé ugyanebből a tárgyból 3,18, ami pedig az utóbbi évek legjobb eredménye. A jelesek és jók aránya közel 50 százalékos, a bukási arányszám 10 százalék alatt van, ami a tanszéken szokatlan. Mindez azonban csak a vizsgán megjelent hallgatókra vonatkozik, az évfolyamnak mintegy 30 százaléka adós maradt a vizsgával. Persze, a 70 százalékos megjelenés is jobb, mint a levelezők régebbi megjelenési aránya, de ezzel nem lehet megelégedni.

Összefoglalva megállapíthatjuk, hogy az esti és levelező oktatás megjavítására hozott intézkedések eredményesek, de van még jócskán javítani való, elsősorban az, hogy hallgatóink minden tárgyból a rendes vizsgaidőszakban tegyék le vizsgájukat.

A RÉM

Ét szeme, végtagoként öt ujj és egy feje van. Első nézése semmiiben sem különbözik a többi felsőévesektől. A RÉM nem viseli magán nagynevű elődei — Drakula, King-Kong, Tuskolábi stb. — szemmel látható, feltűnően megkülönböztető jeleit. A RÉM külsőleg egy a több száz közgazdász hallgató közül. Rémtettei során nem ivólt, nem hörgő és nem csatog, házakat és fákat sem dönt, „Tetteinek” színhelye nem Skócia valamely elhagyatott, titokzatos kastélyának pókhálós terme, hanem — az Egyetem. Itt „kiserített”, de nem viharos éjszakán, hanem délelőttönként az I-es előadóban, az olvasóteremben, a szeminárium szobákban, az ebédlőkben, s ott kísért az aulában, a lépcsőházban és a folyosókon... Aladozati nem a gyenge idegű főúri családok idősebb nótáigai kö-

zül szedi, hanem az elsőéves leányokat tünteti ki bizalmával. A bizalomkeltés módszerének kulcsa? Szóbaesvegyedik a kiszemelt Aladozattal és érdeklődni kezd: Hogy tetszik az egyetem? Hány órátok van hetenként? Nehezek-e a tantárgyak? stb. Amint sem sejtő Aladozat erre tűzbe jön és mesélni kezd. A RÉM kissé félrehajtott fejfel szomorú mosollyal az ajka körül, megértően hallgatja. Amikor Aladozat „... képzeld, filozófiatörténetből 60 oldaladtak le” — működésbe lép. Oktató hangon magyarázza, hogy ez mind semmi, majd meglátja, milyen lesz a dialógus — s a nyomaték kedvéért néhány, számára is alig érthető definíciót említ — majd együttérző sóhajjal legyint egyet. Az Aladozat aztán megtud-

ja, hogy az érettségi vizsga óvodai szavalóverseny volt az egyetemi vizsgákhoz képest! S háborzongató hitelességgel meséli részleteket arról, hogy egy más csoportbeli társát — nem, a nevére már nem emlékszik! — annyira megkínózták a vizsgán, hogy elvágódott a földön, s egész testében rángatózni kezdett (!). Aztán arról mesélt, hogy a TÓKE-t is teljesen kívülől kell tudni — na hallod, egy Marx-károlyról elnevezett egyetemen! — és hogy itt a torna is csak kötélmászásból áll — függeszkedve.

Ennyi rémtett után az Aladozat lelkeleg megtörve kitámaszkodva és szentül elhatározza, hogy a RÉM segítségét kéri a nehéz tantárgyak elsajátításához. A RÉM pedig elégedetten utánané és bosszúsan konsztatálja, hogy elfejtett randevút kérni. — dékány —

Utolsó kísérletek

A szeptemberi hónap is jelent néhány diák részére izgalmat. Csoporthoz állnak a tanszék előtt, előnyben részesítve a matematika, statisztika és könyvvitel tárgyakat. Ez az utóvizsgák ideje. Az első évesek vezetnek az utóvizsga tervei között.

A matematika tanszéken 61-en voltak, de megnyugtatásunkra közölték, hogy nem buktak meg sokan másodsorban. Sorrendben a második helyen áll a statisztika. Ötvenes létszámmal. Sajnálatos, hogy ebből újra 12-en hasáltak el. A „repétázók” többsége elégedett a közepesen (19-en). Belker statisztikából a hét évés közül négyen próbálkozhatnak harmadszor is.

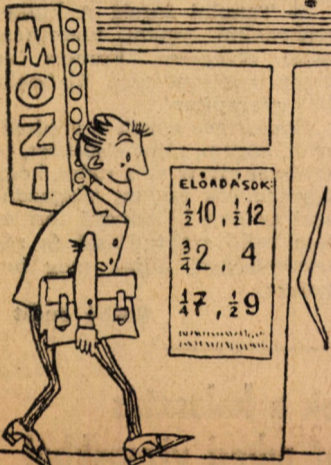
A könyvvitel eredmények sokkal szebbek. Csak huszonegyen buktak meg, viszont közülük ötnek most sem sikerült a vizsga.

Szeretnénk felhívni a hallgatók figyelmét, hogy vannak még, akik nem jöttek be az utóvizsgára, bár a kitűzött utolsó időpont lejárt. A tanszék szeretettel várják a feledékeny hallgatókat.

GÓLYÁK ISKOLÁJA

(A Jövő Mérnökéből)

nem így kell érteni...

„az előadásokat

...a gyakorlati munkát

...a szakbarbárság elleni harcot

...a vizsgákra való készülést

Retikül sors

Még hogy kevés a vita egyetemünkön? Oh, de hogy kevés, csak éppen a megfelelő helyen kell keresni. Például az olvasóteremben.

Aki azt vélné, hogy a vita tárgyat, teszem azt az átmeneti korszak valamelyik ellentmondása képezi, az téved. Eme véleménycseréje az utóbbi időben gyakran került sor az olvasóterem bejáratánál, keletkezésének oka pedig a retikül. Ez a hasznos kis találmány, rendeltetését tekintve, megfelel a férfizakó belső részének. Hogy tartalmát tekintve, minék felel meg, azt én bizony nem tudom... A vita persze nem is ebből adódik.

Van a retikülnek egy érdekesebb, mondhatnám a nők szemében leglényegesebb sajátossága: az, hogy divatcikk. Az anyag megjelenési formája a retikülök családjában is végtelen és a divat sorsa csajja elő a legváltozatosabb színeket, a legváltozatosabb formákat, a legkülönbözőbb méreteket. Az utóbbi tulajdonságból

adódik a vita. Önévdeimi okokból ugyanis megtörtént a tászkák kiütetése az olvasóteremből. De a nők elmaradtan kisérője, a kedves kis retikül, természetesen megőrizte jogait.

Am jött a divat retikül. Ha lehet, még praktikusabb mőszaggá vált: reggel bevásárlásra, napközben sporttáskára, akatárszakra, utazótáskára lett. Néha persze retikülnek is használható, ami viszont nagyobbok kapacitáskihasznaatlansága. Az olvasóterem bejáratánál azonban mindig retikül. Legálábbis a gazdája számára. Ezért az után a bejáratnál felmerül a nagy kérdés. Bemehet, vagy nem mehet? „Táskát bevinni tilos!”

„De hiszen ez retikül. Hogy túlságosan nagy? Csak annak látszik. Mit lehetne ebben kis-csempészni? Belefér talán a „Budapest régiségei”? vagy a „Révai Lexikon”? Nehezen.

A viták eldöntése már egyelőre

nincs. Ma még nem tudjuk pontosan, hol végződik a retikül és hol kezdődik a hajbőrönd. Javaslom, egyetemi összefogással dolgozzuk ki a vitát objektíven eldöntő módszert: a matematikai tanszék végezze el a határérték-számítást, a Nyelvi Intézet keressen új elnevezést a határeseten mozgó női táskákra, az Áruismereti tanszék a Szabványügyi Hivatalal kooperálva, készítse el a pontos leírását, a számviteli tanszék döntse el, melyik számlára kell könyvelni. (Talan a „vitára okot adó retikülök számla” tartozik.) Igen jelentős lenne a jogi tanszék állásfoglalása is — mondhatnám — „perdöntő”.

Adig is míg meg születik a vitadélutánok lebonyolítását zökkenőmentessé tevő, társadalmi munkával elkészített „Operatív olvasóteremi segédkönyv”, érdeklődéssel várjuk a divat párfordulását. Hát-há pár nap múlva törpeszipu retikülöket pillanthatunk meg a női kacsókon.

— faklen —

SPORT SPORT SPORT

HÁROM SZAKOSZTÁLY — SOK TERV

Az 1961—62-es tanév elején beszélgettünk néhány szakosztály vezetőjével a szakosztály terveiről, eredményeiről.

Az asztalitenisz-szakosztály

vezetőjétől a következő nyilatkozatot kaptuk: „A szakosztályunk, mint mindegyik, bővült. A létszám szempontjából igen előnyösen, azonban viszonylag kevés az eddigi már leigazolt, jó versenyző. Néhány ember azonban feltétlenül erősítést jelent. Pesti Pál, Kóbor, Bardóc — olyan játékosok, akikkel a garda ütökesebbé vált. A Budapest-bajnokságon játszó csapat ezen a héten játszva első mérkőzését a MÁVUT ellen az aulában. A tartalék férficsapat szeptember 29-én kezd a Gyapjufonó ellen. A lányok bajnoksága egy későbbi időpontban kezdődik. Játékerejük alapján jobb lett volna, ha magasabb osztályban kezdenék szereplésüket. Jók a lányaink.

Terveink: tovább folytatni a múlt évi jó szereplést és megnyerni a Budapest-bajnokságot. Erre minden reális lehetőségünk megvan. Sokat vártunk Koronics Károlytól, nem

játékban, hanem tanácsokban, edzéseken. Szeretnénk, ha a szakosztály edzőt kapna, mert lassan az egyetem legnagyobb létszámú szakosztálya leszünk és az edző hiánya akadályozza az eredményes munkát. Léttségünk jelenleg 40—50 fő. Szeretnénk az edzők számát is növelni, annak ellenére, hogy útó- és helyiségdíjaknak vannak, de hát ez nálunk, sajnos, nem kivívó jelenség, gondolok itt elsősorban az utóbbira.

Szeretnék tehát az adottságokhoz képest jól szerepelni és tudásban sokat fejlődni — fejezte be nyilatkozatát Vincze György, aki nagy lelkesedéssel vezeti a szakosztály ügyeit és komoly része van abban, hogy a csapat tavaly bajnokságot nyert.

A labdarúgó-szakosztály

terveiről Galambvári Tibor intéző nyilatkozott: „Csapatunk tavaly a Budapest II. osztály Keleti Csoportjában szerepelt, közepes eredménnyel. A csapat tudása alapján a szoros előzetesben kellett volna végzenie, ezt azonban megakadályozta a csapat nem megfelelő szerelme, a lelkesítés hiánya. A csapat vasárnap délelőtt kezdte az idejét az 1961—62-es bajnokság 5. fordulójában. (A bajnokság korai kezdése miatt a csapatnak négy elmaradt mérkőzése van.) A mérkőzésen csapatunk annak ellenére, hogy szinte edzés nélkül állt ki, győzött.

Közg. Egy.—KIOSZ Spartacus 3:1 (1:1). Csapatunk a következő összeállításban játszott: Csáki — Szép, Tráj, Csapó — Gedai, Pénez — Fisch, Gułyás, Vincze, dr. Hagelmayer, Harbula. Góllövők: Hagelmayer, Vincze, Fisch.

Közepes színvonal, csapatunk játékán látható a mérkőzés- és edzési hiány. Jók: Tráj, Csapó, Fisch. Jelenleg körülbelül 15 ember van, akikre állandóan számíthatunk. Egyelőre közülük kerül ki a pályára lépő 11. Az új játékosok között — akiknek átigazolása jelenleg van folyamatban — van néhány jó képességű ember. A csapatban senkinek nincs bérelt helye.

Sok kellemes meglepetésben volt részünk

Az elmúlt napokban a lipcsei Belkereskedelmi Főiskola tíz hallgatója végezte üzemi gyakorlatát Budapesten. Megkérdeztük

dr. Tirtschke-t, a csoport egyik vezetőjét, milyen szakmai benyomásokat szereztek itteni tartózkodásuk során.

— Én a számvitel-szakos hallgatókat kísérem, főleg ilyen vonatkozású tapasztalataim vannak. Elsősorban a bizonylati rendszerral és feyelemmel foglalkoztunk. Úgy vélem, hogy a magyar számviteli rendszer lényegében azonos, legalábbis nagyon hasonló a miénkhez, azonban valamivel munkaigényesebb. Úgy tapasztaltam, hogy az ellenőrzés sokkal szigorúbb és hatékonyabb, mint nálunk. Ez főleg

az NDK-ban meglevő munkaerőhiánnyal magyarázható.

Bár ez már inkább a kereskedelem-szakosok témája, nagyon érdekes pozitív tapasztalat volt számomra, hogy például a Fővárosi Tanács Kereskedelmi Osztályán már az előző napi kiskereskedelmi élelmiszerforgalmát is mindig át tudják nagy vonalakban tekinteni, ami a szervezésnek nagyszerű bizonyítéka.

Egyébként az egyetemen haznos beszélgetést folytattunk dr. Bognár, dr. Fogaras és dr. Vajda elvtársakkal, különösen a tanrend felépítéséről és a nevelés egyes kérdéseiről.

Erika Heimann és Eleonore Kluger.

a kereskedelem-szakosok munkájáról beszélt.

Főleg az áruforgalom, az árképzés és a piackutatás problémáival foglalkoztunk. Több napot töltöttünk el a Corvin Áruházban, ahol a konfekcióáru és kereskedelem kérdéseivel is megismerkedtünk. Kellemesen lepott meg bennünket a nagyon magas színvonalú kirakatkultúra, személyes tapasztalatok alapján a vendéglátóáru európai viszonylatban is kiemelkedő fejlettsége és az üzletek gazdag áruválasztéka. Érdekes, hogy nálunk, az NDK-ban kisebb a választék, viszont a vásárlóerő nagyobb, mint itt.

Hazatérve szakdolgozatot kell készítenünk és a szaklapokban több cikkkel számolunk majd be magyarországi tapasztalatainkról.

Motó: Nem akarunk a nagyképűség és hiú tetszelgés bűnével vádolni, de lelkesedő beszámoló adunk nagy nyári élményünkről. Előre elnézést, ha valamit nem helyesen, vagy túlzottan írunk le. Vétkeink enyhítésére szolgáljon, hogy mindenhez érteni akarunk, hiszen közgazdászok vagyunk.

1. Kedves olvasók!

Engedjék meg, hogy valamennyiüket meghívjuk baráti összejövetelünkre és sok-sok mesével figyelmüket rövid időre a hétköznapi életünkhöz.

A második emelet egyik szemináriumtermében vagyunk, lassan gyülekezik a társaság. Az asztalon képeslapok, a Deutsche Reichsbahn menetrendje Dresden—Rostock útvonalon, gyorsvonat indul 6.46, érkezik 16.01, egy prágai villamosjegy 0,60 Kcs, térképek, fényképhalmazok, Goethe Gartenhaus, Weimar, Eintrittskarte, 0,50 DM, söröspohár alá való kartonkorong a Radeberger Bier reklámapjával.

Még egyszer összejöttünk tizenötön, hogy újból átéljük azt a feledhetetlen tizenkilenc napot, ami örökké emlékeztet a számunkra az ideit nyarat. Tartson velünk hát mindenki, akinek kedve van hozzá!

Először talán rövid bemutatkozás azokkal a jellegzetes megkülönböztetésekkel, amelyeket német barátaink akasztottak ránk és nagy előszeretettel használtak. Talán nagyság és egyéb megfontolandók sorrendjében: Doktor Jóska: dr. Szerletics József, tanárségé, Csemniczky Katalin: Klein Kati, Kiss Margit; Mensy, Muhray Hilda, aki rekedtre tolmácsolta magát, Muzzsly Mária: Mary, Patko Katalin: grosse Kati, Szentesi Edit; Szönyi Júlia; Kócos a fiúk, kis Fidel Castro; Greschner György (tíz napig növesztette lengő vörös szakállát), Klein Bandi; Rupp András, Torrore; Sonnevend Ádám, Don Pasquale; Vágó Imre, Jóska ohne doktor; Venczel

József, csélcsep Casanova: Vincze György, gross Bandi: Marinovich Endre.

Tekintve, hogy módszeres emberek vagyunk, az időrend felrágása nélkül mindjárt az előkészületeknél kezdjük, a szervezésnél, melynek nagy részét két Jóskánk vállalta magára. Halljuk az egyik fő szervezőt:

A LIPCEI BELKERESKEDELMI FŐISKOLÁVAL

kerestünk kapcsolatot. Javaslott tettünk 30 fő három hetes csereidőltetésére. Legnagyobb örömünkre hamarosan táviratváltás érkezett: „A javaslattal egyetértünk.” Azután levélben a lényeg, tizenöt fő két hétre jöhet. Néhányszor megfordult még a posta a pénzügy tanszék és a lipcsei Markgrafensztraß között, mikorra is kialakult a teljes kép. A németek a létszámot nem tudják emelni. A program: kilenc nap az egyetem sátorában a Keleti-tenger partján, négy nap Lipcse, egy nap Dreza, költőpénzként kapunk 75 német márkát. Viszonyokképpen öt-két hét mint egy hétig lesznek Keszthelyen, a Balatonnál, a többi Budapesten, kirándulásokkal közbeiktatva és kapnak 280 forintot.

Sikerült leleveleznünk, hogy előbb induljunk és két napra megszákítsuk utunkat Prágában. Kaptunk ehhez fejünként ötven cseh koronát.

Augusztus elején, amikor bejöttem az egyetemre, közölték, hogy minden rendben, 4-én indulunk.

— Nagyon köszönjük az ismertetést. Most pedig újabb szennációval szolgálunk. Kollektív útinaplót olvasunk fel öt ember tollából egyszerre. Az összedolgozást egyik vállalkozó szellemű útitársunk végezte és e szent pillanatban közli. Egy érces hangú fiatal embert kérek.

ELSŐ FEJEZETÜNK CÍME: PRÁGA

Estére érünk Prágába. Egyelőre nem látunk mást, mint a Bila Labut áruház hatalmas forgó határgyárát a város fölött, a sok-sok piros villamost, továbbá nem tudjuk, hogy merre kell menni. Hamarosan tisztázódik az útirány, izdatlan, kormosan felmálházva érkezünk a Közgazdasági Főiskola mammutdiákuszájába.

Prágában két nap majdnem rosszabb, mint semmi. Mindent látni akarni, ezért mindent csak futólag, talán ez a legjellemzőbb! Végigjártuk az Óvárost, a Károly-hídon keresztül átmentünk a Hradszimba, ettől kezdődik a hajaglásunk van ilyen lehetetlen neve), felmáztunk három to-

ronya, rengeteg sört ittunk — áldott jó szokásuk a cseheknek, hogy a poharat nem ismerik csak a korsót — vásároltunk sportzsákot, zsebkendő-tornacipőt, mulattunk a Vltava küllőre a célra berendezett szigetén, el fényképeztünk tíz tekerés filmet.

Arany Prága viaskodik önmagával hogy melyik arcát mutassa az idegennek. A Staré Město macskaköves síkatorával, görbe utcáival, az utcán görbe vonalú követő házaival, meg számláhatatlan templomával és toronyával középkori hangulatot teremt. Néhány száz méterre pedig a szombai déli forgalom tüktet, egzisztencialista körszakállú ifjak bukósisakban week endre motoroznak.

A KÁROLY TÉREN VAN

a régi várostorony Anton Pohl száz. órásmester világírú asztronómia órájával. Mese-e, vagy igazság, már nem tudni, de a hagyomány az tartja, hogy a mestert, amikor művét el elkészült, a városi tanács ura megvakították, nehogy még egy hasonló tudjon valahol remekelni. Néhány év múlva, halála előtt, az óra, órák utolsó kivánsága az volt, hogy művét még egyszer láthassa és végig tapinthatassa. Egy ellenőrizhetetlen pillanatban valamelyik kis alkatrészét ki emelte, és mielőtt megakadályozhaták volna, sarkával széttiporta. Senk nem tudja, honnan, mi hiányzik. 15 évig nem voltak képesek az órá megindítani. A tizenkét apostol órájána toronyépület ma központi házasság kötő terem. Ez Prága, a kétarcú Prága fiatalok öreg városa.

Rettentő hamar elmúlt a két prágai nap. Este van és megint vonatozunk, jobboldalt lenn a völgyben a Elba sötétlik baloldalt hegyek felednek. Monoton ismétlődésben zaka tolnak a kerekek kattogása mint egy görög hexameter visszafelé ritmusa. Elálmósodik a társaság. E fél után Bad Schandau-nál már nem fél a vízszint. Addig is fél az útlevél. Addig is fél az éjszakát!

(Folytatjuk.)